

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 4 FEBRUARI 2015

Voormiddag

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 4 FÉVRIER 2015

Matin

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 11.00 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Brecht Vermeulen.

Le développement des questions et interpellations commence à 11.00 heures. La réunion est présidée par M. Brecht Vermeulen.

De **voorzitter**: Als eerste punt aan de agenda staan de samengevoegde vragen nr. 1148 van mevrouw Lanjri, nr. 1156 van mevrouw De Coninck en nr. 1223 van mevrouw Smeyers. De vraag van mevrouw Lanjri gaat over de terugvordering van de repatriëringkosten. De vraag van mevrouw De Coninck is in een schriftelijke vraag omgezet. Ook de vraag van mevrouw Smeyers gaat over de terugvordering van de repatriëringkosten.

01 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de terugvordering van repatriëringkosten" (nr. 1148)
- mevrouw Monica De Coninck aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de terugbetaling van de repatriëringkosten" (nr. 1156)
- mevrouw Sarah Smeyers aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de terugbetaling van de repatriëringkosten" (nr. 1223)

01 Questions jointes de

- Mme Nahima Lanjri au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "le remboursement des frais de rapatriement" (n° 1148)
- Mme Monica De Coninck au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "le remboursement des frais de rapatriement" (n° 1156)
- Mme Sarah Smeyers au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "le remboursement des frais de rapatriement" (n° 1223)

01.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, naar aanleiding van de zaak-Sharifi werd in de media heel wat aandacht aan die zaak besteed. De betrokken jongeman is uiteindelijk opnieuw in ons land. Hij is op een legale manier, met name via gezinshereniging, teruggekeerd.

In een interview heeft de directeur van de DVZ laten blijken dat de repatriëringkosten voor zijn verwijdering zouden worden teruggevorderd. De directeur stelde echter dat de terugvordering niet altijd gebeurt en dat ze hoe dan ook niet kon worden verplicht.

Dat was een eigenaardige formulering. Daarom heb ik de hiernavolgende vragen.

Welke regeling is uitgewerkt voor de terugvordering van repatriëringkosten? Welke lijn wordt daarin gevolgd? Welke regeling is er?

Er werd gesuggereerd dat de terugvordering niet altijd gebeurt. In welke gevallen wordt wel en in welke gevallen wordt niet teruggevorderd?

Hoeveel kosten werden in de voorbije jaren, bijvoorbeeld in de voorbije drie jaar, op die manier teruggevorderd?

Hoe kan de terugvordering afdwingbaar worden gemaakt, aangezien de betrokkene ons land uiteindelijk heeft verlaten?

Worden bij de vaststelling van het totaal van de kostprijs standaardtarieven gebruikt? Hoe wordt het terug te vorderen bedrag bepaald?

01.02 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, de Afghaan Navid Sharifi werd in oktober 2013 met veel media-aandacht uitgewezen naar Afghanistan. Recent is hij na een verblijf in Polen naar België kunnen terugkeren. Hij kan hier nu door een visum voor gezinshereniging legaal verblijven.

De kosten die destijds bij de repatriëring werden gemaakt, worden nu door de Dienst Vreemdelingenzaken teruggevorderd. Het zou over een bedrag van 14 000 euro gaan. Aan Sharifi wordt gevraagd dat bedrag terug te betalen. De kosten zijn tijdens zijn verblijf en bij de eigenlijke repatriëring gemaakt.

In dit geval heeft een kennis van Sharifi de voor hem gemaakte kosten betaald. Echter, vreemdelingen die werden verwijderd en nadien op een legale wijze het land opnieuw binnenkomen, moeten wettelijk gezien die kosten terugbetalen. In het verleden is dat echter niet altijd toegepast.

Ik heb daaromtrent enkele vragen voor u.

Bent u van plan in de toekomst de regel consequent toe te passen of zal u ter zake bepaalde criteria hanteren? Zo ja, om welke criteria gaat het?

Hoe komt de DVZ aan de som van 14 000 euro? Gaat het om de eigenlijke kosten of worden bepaalde barema's gebruikt?

Hebt u een zicht op de kosten die in het verleden op dergelijke wijze zijn gemaakt of inkomsten die zijn ontvangen? In hoeveel gevallen werd effectief gevraagd die kosten terug te betalen?

01.03 Staatssecretaris Theo Francken: Geachte leden, ik heb de eer u de volgende inlichtingen te verstrekken.

De terugvordering van repatriëringkosten is geregeld bij wet. Voor de werkgever gaat het om het koninklijk besluit van 12 december 2013 tot vastlegging van de forfaitaire vergoeding, bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de wet van 30 april 1999 inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en van de betaling van de terugkeerkosten van illegaal tewerkgestelde vreemdelingen.

Voor de vreemdeling zelf gebeurt de terugvordering volgens artikel 27, § 3, van de Vreemdelingenwet van 1980. De kosten veroorzaakt door de repatriëring van de vreemdeling zijn te zijnen laste. De terugvordering wordt gevraagd op het moment dat de betrokkene een visumaanvraag indient.

Voor de persoon die garant stond voor de betrokkene gebeurt de terugvordering op basis van artikel 3bis van de wet van 1980. Het koninklijk besluit van 15 mei 2006 tot wijziging van het koninklijk besluit van 1981 voert daarin de artikelen 17,7 tot en met 17,9 in, en legt in een koninklijk besluit de mogelijkheid vast tot terugvordering van verblijfskosten en gezondheidskosten van het OCMW.

Hoe wordt de prijs bepaald? Volgens deze bepalingen wordt het volgende teruggevorderd: de kosten van het vliegtuigticket en de kosten van de vliegtuigtickets van de agenten van de federale politie die de vreemdeling escorteren, indien er een escorte is. Meestal is dat zo. Verder worden de kosten van het verblijf in het gesloten centrum teruggevorderd, 190 euro per dag.

De kosten worden niet teruggevorderd indien de betrokkene geen visumaanvraag doet. Dat is niet onlogisch,

want anders zou men de betrokkene niet kunnen terugvinden en zou hij waarschijnlijk ook niet betalen. Er is geen mogelijkheid tot invordering van de gemaakte kosten in de landen van herkomst.

De kosten worden teruggevorderd van de vreemdelingen die een visum voor kort verblijf aanvragen. Wat de visumaanvragen voor een lang verblijf betreft, bijvoorbeeld wanneer er recht op verblijf is in het geval van gezinshereniging, wordt de betrokkene gevraagd de kosten terug te betalen, maar dit wordt niet altijd afgedwongen. In de gevallen waarin een visum aangevraagd wordt voor een lang verblijf zonder dat er recht op verblijf is, zal de terugvordering steeds gevraagd worden voor het visum wordt afgegeven.

Indien de werkgever niet overgaat tot betaling wordt hij door de FOD Financiën aangemaand te betalen, of het bedrag wordt via de belastingen ingevorderd.

Indien de garant niet overgaat tot betaling wordt hij door de FOD Financiën aangemaand te betalen, of het bedrag wordt via de belastingen ingevorderd.

U vroeg ook naar de teruggevorderde bedragen. In 2011 ging het om 273 707,95 euro. In 2012 ging het om 247 948,40 euro. In 2013 werd er in totaal 204 857,14 euro teruggevorderd. En in 2014 ging het om 172 654,15 euro.

De invordering is de voorbije jaren wel gedaald.

Ik stond ook wel wat te kijken van dat antwoord. Ik kende de juiste procedure ook niet. Ook al ken ik de problematiek heel goed, daarvan had ik nog nooit gehoord. Voor de werkgever en de garant is het redelijk duidelijk, maar voor de vreemdeling zelf is het niet dat niet. Pas sinds vorige zomer, zo heb ik mij laten vertellen, gebeuren er opnieuw terugvorderingen.

Ik heb een afspraak met de directeur-generaal om dat dossier te bespreken. Wij zullen bekijken of het systeem van terugvorderingen al dan niet goed werkt en het desgevallend verbeteren.

Natuurlijk moet men er steeds voldoende zeker van zijn dat men de sommen inderdaad kan invorderen, want de toepassing van de maatregel kost ook veel energie voor onze ambtenaren, zo laat ik mij vertellen. Er zijn serieuze besparingen en de Dienst Vreemdelingenzaken ontkomt daar niet aan, ook niet inzake personeel. Er zijn heel veel uitdagingen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, in die zin moeten wij dus bekijken of dat het waard is en of een en ander eventueel efficiënter kan.

01.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, het was mij ook niet duidelijk hoe het systeem juist werkt, vooral voor vreemdelingen, terwijl voor garanten een en ander al in de wet is beschreven. Eigenaardig genoeg – u geeft dat zelf toe – waren er een tijdlang geen invorderingen. Waarom was dat? Dat moet toch eens bekeken worden.

Men moet ook onderzoeken op welke manier dat correct kan gebeuren, zodat het niet bij de ene wel gebeurt en bij de andere niet. Men kan de lijn aanhouden dat het telkens gebeurt wanneer men opnieuw het land wil binnenkomen, maar dan moeten er duidelijke richtlijnen zijn. Misschien zijn er nog afwijkingen, aangezien wij afwijkingen moeten toestaan, omdat Europa ons oplegt dat de terugvordering bijvoorbeeld niet disproportioneel mag zijn.

Eens u dat hebt geëvalueerd en op punt hebt gesteld, zou ik hierover opnieuw met u van gedachten willen wisselen.

01.05 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw duidelijke informatie. Ik meen dat de vraag van mevrouw Lanjri terecht is: hoe komt het dat er tussen 2011 en 2014 een verschil is van 100 000 euro in de invorderingen? De reden die u zelf aangaf, is nog onduidelijk. Misschien vraagt de administratie zich soms af of het de inspanning wel waard is, als men op voorhand weet dat men toch niet kan terugvorderen, waardoor de terugvordering de administratieve last niet waard is. Het is goed dat het nu bekend is en dat u het initiatief neemt om dat te bestuderen.

Ik meen dat u beter kunt vernauwen tot een bepaalde categorie vreemdelingen en in dat geval altijd en voor iedereen dezelfde regel toepassen, veeleer dan die te veralgemenen tot elke nieuwe visumaanvraag. Zoals u zelf zei, moet men misschien vernauwen, volgens kort of lang verblijf of andere vormen van aanvragen, specificeren en de doelgroep verenigen.

Ik dank u voor uw antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Sarah Smeyers aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de evaluatie van de lijst voor veilige landen" (nr. 1189)
- mevrouw Els Van Hoof aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de uitbreiding van de lijst met veilige landen voor het terugzenden van asielzoekers" (nr. 1317)
- de heer Olivier Maingain aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de uitbreiding van de lijst met veilige landen" (nr. 1911)

02 **Questions jointes de**

- Mme Sarah Smeyers au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "l'évaluation de la liste des pays sûrs" (n° 1189)
- Mme Els Van Hoof au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "l'allongement de la liste des pays sûrs en vue du rapatriement des demandeurs d'asile" (n° 1317)
- M. Olivier Maingain au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "l'allongement de la liste des pays sûrs" (n° 1911)

02.01 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, twee jaar geleden voerde uw voorganger, toenmalig staatssecretaris De Block, de lijst van veilige landen in. Deze lijst bevat de landen die in principe als veilig worden beschouwd. De aanvragen uit die landen worden behandeld binnen de vijftien dagen in plaats van de gebruikelijke drie maanden. De bedoeling van deze lijst is vooral om een ontradend effect te hebben op potentiële asielzoekers uit die landen.

In april werd bekendgemaakt dat dit volgens de eerste cijfers ook echt een ontradend effect heeft. Er werd een daling van 57 % bij de asielaanvragen uit de zeven opgenomen landen genoteerd.

U zou plannen hebben om het aantal landen die op de huidige lijst staan, uit te breiden. Volgens de gemaakte afspraken dienaangaande moet hiervoor eerst het advies worden gevraagd aan het hoofd van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dus aan de commissaris zelf.

Er werd gesuggereerd dat u dacht aan Armenië, Georgië, Moldavië, Senegal, Kameroen en Tunesië. Deze landen zijn ook terug te vinden op de veilige lijsten van andere Europese landen, hoewel deze lijsten onderling sterk verschillen. Uit die diversiteit blijkt dat het niet evident is om de veiligheid van een land in te schatten. Dat is de taak van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Daarom is het ook belangrijk om op regelmatige basis een evaluatie door te voeren van de landen die reeds op de lijst zijn opgenomen. De situatie in die landen kan immers zeer snel veranderen en bepaalde evoluties kunnen ervoor zorgen dat een land op korte termijn niet meer veilig is. Dat weten wij allemaal.

Ik vroeg mij dan ook af of en hoe de evaluatie van de lijst van veilige landen zal gebeuren? Zal hiervan een rapport worden uitgebracht aan het Parlement? Zo ja, wanneer?

02.02 Els Van Hoof (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb een soortgelijke vraag.

U maakte bekend dat u de lijst van veilige landen zou uitbreiden met de landen die net werden opgesomd. U vraagt daarover advies aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Wij gaan ervan uit dat als u een advies vraagt over die landen er een voorafgaandelijk onderzoek is gevoerd naar de actuele veiligheidsrisico's in deze landen.

Door de middenveldorganisaties en in mensenrechtenrapporten van de VN en de ngo's werd al gereageerd op de bekendmaking van deze landen, waarbij voldoende argumenten werden aangebracht om deze landen niet als veilig te beschouwen. De argumenten zijn kinderarbeid, kindhuwelijken, slechte reputatie op het vlak van genitale verminking in Senegal en Kameroen, halebivervolging, ernstige schending van vrouwen- en kinderrechten in Tunesië, een gebrek van vrije meningsuiting, frequente meldingen van intrafamiliaal geweld en geweld tegen vrouwen, corruptie en niet-onafhankelijkheid van het gerechtelijke apparaat in Moldavië en Armenië, evenals discriminatie en vervolging van etnische minderheden en Roma, ook in Moldavië en Armenië.

Deze beschouwingen overwegende had ik graag geweten op basis van welke parameters en elementen de regering is overgegaan tot het oplijsten van deze zes landen ter uitbreiding van de bestaande lijst?

In welke mate werd er rekening gehouden met adviezen van vluchtelingenorganisaties? Werden zij daarin gehoord? Wat doet u met het gegeven dat verschillende actoren op zich al vragen hebben bij het bestaan van een dergelijke lijst?

Welke houding zult u aannemen met betrekking tot het advies dat ter zake door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zal worden geformuleerd?

De **voorzitter**: De heer Maingain is niet aanwezig. Ik geef dus het woord aan de staatssecretaris.

02.03 Staatssecretaris **Theo Francken**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Smeyers, mevrouw Van Hoof, ik kan u de volgende inlichtingen verstrekken.

Ik kan u bevestigen dat er momenteel door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een evaluatie wordt georganiseerd van de situatie in de in uw vragen vermelde landen. Het betreft zeven landen die eerder op de lijst van veilige landen werden opgenomen, namelijk Albanië, Bosnië-Herzegovina, Macedonië — ook bekend als FYROM — Kosovo, Montenegro, Servië en India, aangevuld met drie landen uit de voormalige Sovjet-Unie, zijnde Armenië, Georgië en Moldavië en drie landen uit Afrika, zijnde Senegal, Kameroen en Tunesië.

Ik verwacht binnen relatief korte termijn hieromtrent een advies van de commissaris-generaal. Hierop zal ik samen met de minister van Buitenlandse Zaken een voorstel voor een nieuwe lijst van veilige landen aan de regering voorleggen.

Vervolgens zal ik het besluit van de regering aan het Parlement meedelen.

Bij het evaluatieproces van de veiligheidssituatie van de huidige en voorgestelde herkomstlanden speelt het CGVS een belangrijke rol. Ik reken erop dat het CGVS in zijn advies een grondige met sterke landeninformatie onderbouwde beoordeling geeft van de situatie in de landen van herkomst. Er zal op zijn minst binnen één jaar een nieuwe evaluatie worden georganiseerd volgens dezelfde procedure. Ik vraag adviezen aan het CGVS en in aansluiting op het advies van de commissaris-generaal wordt aan de regering een voorstel voor een nieuwe lijst voorgelegd.

De bovenstaande procedure sluit niet uit dat ik voor het einde van het jaar voor een bepaald land ad hoc kan vragen om het toe te voegen aan de lijst van veilige landen van herkomst. Dat zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn voor een land dat momenteel nog niet op de lijst staat, maar van waaruit de instroom sterk is toegenomen en waarvoor er bovendien duidelijke indicaties zijn, bijvoorbeeld op basis van een vergelijking tussen de verschillende lijsten van veilige landen in andere lidstaten van de Europese Unie, dat het land als een veilig land kan worden beschouwd.

Mevrouw Van Hoof, u vraagt naar de consultatie van bepaalde ngo's en gepubliceerde rapporten. Die rapporten worden ook door ons gelezen. Het CGVS geeft adviezen in alle onafhankelijkheid, waarna de regering de situatie bekijkt.

De lijst van veilige herkomstlanden wordt voorts vastgesteld conform de in de wet vastgelegde procedure. Het is niet gepland dat andere dan de hierboven vermelde actoren of vluchtelingenorganisaties in de procedure inzake de opstelling van de lijst van veilige landen van herkomst worden betrokken. Ik stel vast dat sommige organisaties vragen hebben bij het bestaan van de regeling voor veilige landen of bij de lijst van veilige landen. Die vragen hebben zij trouwens altijd gehad. Ik wens echter te benadrukken dat de

regeling inzake de hantering van een lijst van veilige landen van herkomst binnen de Belgische asielprocedure werd ingevoerd conform alle internationale bepalingen, zijnde zowel de Conventie van Genève van 28 juni 1951 als de EU-asielprocedurerichtlijn — ook de nieuwe die hopelijk tegen het einde van het parlementaire jaar zal zijn omgezet in wetgeving.

Ik herhaal dat de regeling voor veilige herkomstlanden in België van die aard is dat zij geenszins een goede individuele beoordeling van elke asielaanvraag in de weg staat. Ook conform die regeling kan elke asielzoeker die effectief bescherming nodig heeft, nog steeds rekenen op die bescherming, hetzij via een erkenning van de status van vluchteling, hetzij via de toekenning van de status van subsidiaire bescherming.

Ik herhaal duidelijk dat het feit dat een land op de lijst van veilige landen staat, niet betekent dat men daarom geen mensen uit dat land als vluchteling erkent. Dat gebeurt wel degelijk. Kijk bijvoorbeeld naar Albanië en Macedonië. Ik ben ook in Albanië geweest en men weet dat daar. Het gebeurt als er effectief voldoende bewijs is. Het gaat over een verkorte procedure om ook internationaal naar die landen en de mensen die daar wonen een duidelijk signaal te geven, met name dat men niet maandenlang in de opvang of in hotels — zoals het was toen de lijst werd ingevoerd in 2011 — zal verblijven, waarna men een negatief antwoord krijgt, maar men uiteindelijk toch nog hier kan blijven of kan proberen via andere procedures het finale verblijf te krijgen. Het is een duidelijk signaal en het werkt. Steeds meer Europese landen passen dit toe, eerlijkheidshalve weliswaar met wisselend succes.

De landen die ik nu voorstel, staan ook op lijsten van andere Europese landen. Zeg nu zelf, als een land veilig is voor Frankrijk, waarom zou het voor ons dan niet veilig zijn? Hier ontgaat mij de logica. Volgens mij kunnen wij de lijsten vanuit andere landen logisch doortrekken. Dat gebeurt nu met maximaal respect, want nogmaals, het is niet omdat iemand bijvoorbeeld uit Albanië komt, dat diens dossier niet meer behandeld zal worden.

De behandelingstermijn van de aanvragen is momenteel trouwens al sterk verkort. Veel dossiers worden binnen een termijn van twee weken behandeld, ook voor aanvragers die niet afkomstig zijn uit een van de landen die zijn opgenomen op de lijst van veilige landen. De reden is gewoon dat er heel kort op de bal wordt gespeeld. Het kan ons alleen maar tevreden stemmen dat onze asielinstanties zo kort op de bal spelen; wij hebben wel andere periodes gekend.

In die zin meen ik dus dat wij voldoende tegemoetkomen aan de internationale standaarden.

02.04 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, ik ben blij te horen dat de normale afhandelingstermijn, dus ook buiten de lijst van veilige landen, vaak maar twee weken bedraagt. Dat is goed nieuws. U weet echter dat de situatie heel snel kan veranderen.

Onze versnelde procedure voor de lijst van veilige landen betekent dus in elk geval een garantie dat de behandeling voor die landen hoe dan ook sneller zal verlopen.

Het lijkt mij meer dan logisch dat een verblijfsrecht niet automatisch wordt toegekend, want anders zou er zelfs geen onderzoek meer moeten gebeuren. De tussenfase is alleen verscherpt, op advies van het CGVS, omdat de kans groter is dat afkomst uit de veilige landen zal leiden tot niet-erkenning. Ik denk wel dat wij op het advies van het CGVS mogen vertrouwen. Wij weten dat het over een zeer goede studiedienst beschikt die zich grondig informeert en ook altijd kort op de bal speelt.

Ik ben het wel met u eens dat dit beter in Europees verband zou worden afgesproken en niet land per land. In afwachting van Europese afspraken kunnen wij in ieder geval wel vertrouwen op de adviezen van het CGVS. Ik hoop dat de lijst er snel zal komen, zoals opgenomen in het regeerakkoord en zoals u in uw beleidsnota hebt vermeld.

Voorts spreekt het voor zich dat er nog altijd een land ad hoc op die lijst kan komen. Bij situaties in conflictgebieden wordt er niet gewacht op een nieuwe evaluatie in ons Parlement. Als bepaalde conflicten in een land voorbij zijn en het land weer veilig is, kunt u natuurlijk snel naar het Parlement komen en voorstellen om dat land aan de lijst toe te voegen. U kunt, integendeel, ook voorstellen om een land te schrappen.

02.05 Els Van Hoof (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord en voor de verduidelijking.

Het is duidelijk dat de lijst van veilige landen een ontradend effect heeft. Ik sluit mij aan bij wat mevrouw Smeyers zie, met name dat het logisch zou zijn dat die lijst op Europees niveau wordt opgesteld, want het is vreemd dat een bepaald land door het ene land als veilig wordt beschouwd en door een ander land niet. Zoiets klopt niet. Het is ook goed om de evaluatie jaarlijks te laten gebeuren, want een land kan snel alweer in een risicofase terechtkomen.

Ik vraag mij wel af wat u bedoelt met het ad hoc aanvragen bij het CGVS en met het ad hoc toevoegen van een land. Kunt u dat misschien even verduidelijken?

Wat is uiteindelijk veilig? Wij creëren voor onszelf een illusie. In het Verenigd Koninkrijk werd een onderzoek gedaan naar zestien vluchtelingen die terugkeerden naar Kameroen. Twee van hen hebben daar een normaal openbaar leven opgebouwd, zes zijn weer gevlucht, zes zijn ondergedoken, twee zijn teruggekeerd naar het Verenigd Koninkrijk en twee werden onmiddellijk gevangengenomen en gemarteld op de luchthaven van Kameroen. Er is dus het ontradend effect, maar de vraag is wat er nadien met die mensen gebeurt. Ook België moet nagaan wat er is gebeurd met de mensen die wij hebben teruggestuurd. Wij moeten het effect en de impact van de terugkeer evalueren. Op die manier kunnen wij een correcter asielbeleid voeren en maken wij onszelf niets wijs.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van mevrouw Sarah Smeyers aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "Brusselse hongerstakers" (nr. 1190)

03 Question de Mme Sarah Smeyers au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "les grévistes de la faim à Bruxelles" (n° 1190)

03.01 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, zoals u heel goed weet werd in het verleden regelmatig teruggegrepen naar hongerstakingen als ultieme actie om aan een verblijfsvergunning te geraken. Sinds de grote regularisatiecampagne van 2009 is het effect van die hongerstakingen gelukkig drastisch verminderd. De meest recente actie dateert van twee jaar geleden, toen aan de VUB 23 mensen zonder papieren besloten om 102 dagen niet te eten. We herinneren ons nog dat toen een persoon zijn mond heeft dichtgenaaid. Zij vroegen nog een verblijfsvergunning van een jaar en een werkvergunning.

Uw voorganger, staatssecretaris De Block, bond niet in en u lijkt dat ook niet te doen.

Op dit moment is er immers een hongerstaking aan de gang in een rusthuis in Brussel aan de Leopold II-laan. Al sinds 16 november is daar een vijftigtal asielzoekers in hongerstaking. Ze hopen hierdoor u en de regering te kunnen dwingen om hen toch verblijfsdocumenten te geven. Ze leven al meer dan een maand op water. Een aanzienlijk deel van hen weigert ook medicijnen te nemen. Een deel van de hongerstakers werd al afgevoerd naar het ziekenhuis waar zij verzorging krijgen.

Op 29 december had de organisatie "La Voix des Sans-papiers" al een gesprek met de Dienst Vreemdelingenzaken om de situatie van die hongerstakers te bespreken. Er is de uitgeprocedeerde asielzoekers de mogelijkheid geboden om vrijwillig terug te keren.

Wat waren de resultaten van het gesprek met de Dienst Vreemdelingenzaken? Hebt u een idee van de medische toestand van die 40 mensen? Zijn er effectief hongerstakers ingegaan op de mogelijkheid om vrijwillig terug te keren?

De **voorzitter**: Ik dacht dat we tijdens een vorige commissievergadering hadden afgesproken dat we asielzoekers gingen vervangen door kandidaat-politieke vluchtelingen.

03.02 Staatssecretaris Theo Francken: Mevrouw Smeyers, ik ben blij dat deze vraag wordt gesteld in het Parlement. Ik zie dat de burgemeester van de betrokken gemeente aanwezig is, iemand die heel vaak geconfronteerd wordt met de thematiek. In het Brussels Gewest zijn er verschillende gemeenten die hiermee te maken kregen.

Ik zal proberen kort een aantal zaken te schetsen. Ik wil vooral duiding geven over wat we al hebben ondernomen. Daar worden immers allerlei dingen over gezegd die vaak op gespannen voet staan met de waarheid.

Mevrouw Smeyers, ik heb de eer u volgende inlichtingen te verstrekken. Ik heb een kort overzicht van de ontmoetingen die er geweest zijn met de delegatie bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 11 december was er een ontmoeting met een delegatie in de gebouwen van de Dienst Vreemdelingenzaken aan het Noodstation.

Op 18 december was er een bezoek te Molenbeek door de heer Roosemont, de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken en twee dokters van de betrokken dienst. Zij hebben gevraagd of zij een individueel medisch onderzoek mochten doen van de betrokkenen. Er werd ons immers signaleerd dat sommige betrokken hongerstakers in zeer slechte fysieke staat zouden zijn. Dat individueel medisch onderzoek, dat expliciet werd gevraagd door de heer Roosemont in het overleg en in het bijzijn van de dokters, werd geweigerd.

Op 7 januari was er een ontmoeting met de delegatie bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hetzelfde gebeurde op 22 januari en op 23 januari. Op 29 januari was er een ontmoeting met aartsbisschop Léonard bij de Dienst Vreemdelingenzaken over de problematiek van de hongerstakers in Brussel.

Daarnaast waren er nog mailcontacten op 23 december en 8 januari met de bevoegde woordvoerder en dan was er nog een mail naar CIRE in de loop van december, maar hiervan heb ik de juiste datum niet bij de hand.

Voor alle duidelijkheid, tijdens de onderhouden met de Dienst Vreemdelingenzaken wordt er uitsluitend informatie verstrekt over de bestaande wettelijke procedures om een verblijf te bekomen en er wordt en werd telkens aan de actievoerders expliciet gevraagd om gebruik te maken van de legale migratiemogelijkheden. Voorlopig is echter niemand van de actievoerders ingegaan op een voorstel tot vrijwillig vertrek.

De conclusie is dat het thema van hongerstaking een heel gevoelig thema is. Ik heb in mijn vorig leven heel veel vragen hierover gesteld aan mevrouw De Block. Het is echter niet zo dat er geen contacten zouden zijn tussen mijn administratie en de hongerstakers of de vertegenwoordiger van de hongerstakers. Het is wel zo dat de hongerstakers telkenmale een individueel medisch onderzoek weigeren van onze eigen artsen die de Dienst Vreemdelingenzaken in dienst heeft.

Voorzitter: Philippe Pivin.

Président: Philippe Pivin.

Ik kan het ook maar vaststellen en betreuren.

03.03 Sarah Smeyers (N-VA): Mijnheer de staatssecretaris, het is duidelijk dat alle deuren openstaan voor een gesprek met de woordvoerders of de betrokken hongerstakers zelf. De hand wordt uitgestoken. Ik kan alleen maar uw mening delen. Het enige wat er gedaan kan worden, is uitleggen wat de wettelijke manier is om aan een verblijfsvergunning te geraken. Duidelijk, rechtlijnig en consequent zijn – zoals u en de Dienst Vreemdelingenzaken doen – is de enige manier om andere initiatieven of potentiële hongerstakers tegen te houden om daaraan te beginnen. Niemand vindt dat leuk. Het is schrijnend. Het is erg, maar het is misschien wel een poging die in een verder verleden af en toe gelukt is, waardoor een hongerstaking nu soms nog een laatste redmiddel is.

Alleen door de houding die u en de Dienst Vreemdelingenzaken nu aannemen, kan die vorm van druk op u en op de regering gestopt worden. Niemand wordt beter van die hongerstakingen. Ik ben blij met uw standpunt, uw visie en uw beleid ter zake.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Question de M. Emir Kir au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "la perquisition chez les sans-papiers" (n° 1227)

04 Vraag van de heer Emir Kir aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de huiszoeken bij sans-papiers" (nr. 1227)

04.01 Emir Kir (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, au mois de décembre 2014, *La Libre Belgique* faisait paraître un article intitulé "Perquisitionner chez les sans-papiers sans mandat? L'idée qui donne froid dans le dos". Selon cet article, l'Office des Étrangers avait émis l'idée de procéder à des perquisitions au domicile des sans-papiers, sans autorisation préalable du juge d'instruction.

Toujours dans la presse du 22 décembre dernier, vous déclariez qu'un groupe de travail étudiait la possibilité de revoir la loi sur la fonction de police afin de permettre à l'Office des Étrangers de se passer d'un mandat délivré par un juge pour perquisitionner chez les sans-papiers.

Une telle mesure contreviendrait gravement aux droits conférés par l'article 15 de la Constitution et l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'homme qui garantissent l'inviolabilité du domicile.

Monsieur le secrétaire d'État, quelle est la composition de ce groupe de travail? S'est-il déjà réuni? Si oui, quelles sont ses premières conclusions? Comment justifiez-vous une telle mesure? Pourquoi ne pas l'avoir écartée d'emblée, compte tenu du fait qu'elle porte atteinte aux droits fondamentaux également valables pour les sans-papiers? Si vous poursuivez dans cette voie, suivant quel calendrier comptez-vous présenter votre projet au parlement?

04.02 Theo Francken, secrétaire d'État: Monsieur le président, cher collègue, je suis conscient que de telles questions sont éminemment sensibles.

Le gouvernement mettra tout en œuvre pour respecter les droits fondamentaux et la vie privée.

Pour l'heure, aucune mesure n'a encore été prise puisque la question est toujours en cours d'examen.

04.03 Emir Kir (PS): Si je vous comprends bien, aucune conclusion n'a encore été tirée, mais le groupe de travail poursuit la tâche qui lui a été confiée.

04.04 Theo Francken, secrétaire d'État: Vous devez savoir que le groupe de travail dont question est constitué de représentants de l'Office des Étrangers, de la Justice et de mon département. Il traite beaucoup de dossiers. Pour l'heure, ce point n'a pas encore fait l'objet de discussions. Il ne figure même pas à son agenda.

En fait, cet élément est très discutable, voire très sensible. D'ailleurs, je n'étais pas très heureux de le retrouver repris dans un journal.

04.05 Emir Kir (PS): D'accord, mais vous ne renoncez pas à l'idée que ce point soit traité dans ce groupe de travail?

04.06 Theo Francken, secrétaire d'État: Peut-être.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Samengevoegde vragen van

- de heer Filip Dewinter aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de uitspraken van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de hier aanwezige illegalen" (nr. 1332)

- mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de berichten over mogelijke regularisaties op basis van werk" (nr. 1476)

05 Questions jointes de

- M. Filip Dewinter au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification

administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "les propos tenus par le directeur général de l'Office des Étrangers concernant les illégaux présents en Belgique" (n° 1332)
- Mme Nahima Lanjri au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "les informations concernant d'éventuelles régularisations sur la base d'un emploi" (n° 1476)

05.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, begin januari verschenen berichten in de media over de acties die worden gevoerd door comités die opkomen voor de regularisatie van mensen zonder papieren. In een van die berichten stond dat de directeur van de DVZ hen had aangeraden om werk te zoeken in knelpuntberoepen om op die manier een aanvraag tot regularisatie in te dienen.

Het criterium werk werd ooit in de regularisatieprocedure gebruikt bij de campagne van 2009. Die procedure was toen sterk beperkt in de tijd. Het is dus op zijn minst verwonderlijk dat de directeur van de DVZ of wie dan ook bij de DVZ dergelijke uitspraken aan de actievoerders zou hebben meegeven.

Mijnheer de staatssecretaris, wordt binnen de huidige instructies betreffende de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet het criterium werk in knelpuntberoepen nog steeds toegepast? Zo ja, hoeveel regularisaties werden of worden dan op basis van dat criterium toegekend?

Is over dergelijke maatregel al overleg geweest met de deelstaten, die uiteindelijk de werkvergunning moeten afleveren? Zij zijn daarvoor bevoegd. In 2009 was hierover overleg en waren er duidelijke afspraken met de deelstaten. Nu is dat niet het geval.

Werd over de belofte die de directeur van de DVZ heeft gedaan, met u overlegd? Wat werd daarover voort afgesproken? Wat heeft men aan die mensen gezegd? Klopt het dat zij die weg moeten bewandelen?

05.02 Staatssecretaris Theo Francken: De directeur-generaal van de DVZ heeft op mijn verzoek een delegatie ontvangen van de administraties van mensen zonder papieren die demonstreerden voor mijn kabinet.

Hij heeft hun duidelijk gemaakt dat het regeerakkoord niet voorziet in een collectieve regularisatie en dat de regularisatieprocedure een uitzondering blijft, die geval per geval wordt bekeken.

Hij heeft hun ook gewezen op de andere mogelijkheden die de Vreemdelingenwet biedt om een legaal verblijf te verkrijgen. Hierbij gaat het in de eerste plaats om economische migratie. Het vooraf verkrijgen van een arbeidskaart B is hierbij uiteraard absoluut noodzakelijk.

05.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, voor alle duidelijkheid, dan bedoelt u of de directeur van DVZ dat de betrokkenen geen recht meer hebben op verblijf en terug moeten naar hun land van herkomst en dat, mochten zij werk vinden in een knelpuntberoep en een bepaalde werkgever daarvoor een arbeidsvergunning zou aanvragen en die zou worden aanvaard, er dan een mogelijkheid is om terug te keren naar België? Maar dat is zeker niet de weg van de regularisatie.

Er zijn twee pistes, namelijk de weg van de regularisatie en de weg van een arbeidsvergunning. Dat is een heel andere piste, die normaal gezien vanuit het buitenland moet gebeuren.

Ofwel is er hierover verkeerd gecommuniceerd door de actievoerders, ofwel heeft men hen verkeerd begrepen. Kunt u bevestigen dat ik het goed heb begrepen, dat mijn interpretatie correct is, namelijk dat de weg van de economische migratie is getoond, wat een heel andere piste is dan de weg van de regularisatie?

05.04 Staatssecretaris Theo Francken: Dat hebt u goed begrepen.

De wet is duidelijk. Ik ben er om het regeerakkoord en het hoofdstuk migratie daarin uit te voeren. Dat is mijn taak.

Er staat daarover niets in het regeerakkoord. Dat weet u beter of minstens even goed dan ik. De wet is duidelijk.

Wat bepaalde actievoerders daarover ook communiceren naar hun respectieve achterban, ik kan alleen

maar zeggen wat mijn directeur-generaal tijdens het onderhoud heeft onderstreept en dat is ook heel duidelijk. De wet moet worden gevolgd.

05.05 Nahima Lanjri (CD&V): Ik dank u. Dat is dan een duidelijk antwoord, dat in de lijn ligt van wat ik verwachtte, want ik was echt verwonderd dat er iets anders was gecommuniceerd.

Bij deze is dat opgehelderd.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 1540 van mevrouw De Coninck wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

06 Question de Mme Nawal Ben Hamou au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "l'application du 'test gender'" (n° 1632)

06 Vraag van mevrouw Nawal Ben Hamou aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de toepassing van de gendertest" (nr. 1632)

06.01 Nawal Ben Hamou (PS): Monsieur le secrétaire d'État, le 12 janvier 2007, la Belgique adoptait une loi dite *gender mainstreaming* visant l'intégration de la dimension de genre dans l'ensemble des politiques fédérales. Cette loi prévoyait déjà un *test gender*, mais celui-ci n'a finalement pu être établi que dans le cadre de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses et concernant la simplification administrative.

L'arrêté royal du 21 décembre 2013 portant exécution du Titre II du Chapitre 2 de ladite loi précise notamment la composition et le fonctionnement du Comité d'analyse d'impact, la structure du formulaire et les obligations de publicité. L'Analyse d'impact de la réglementation (AIR) est, comme le précise l'Institut pour l'Égalité entre les femmes et les hommes, "une évaluation préalable des conséquences potentielles des projets de réglementation dans les domaines économique, social, environnemental et sur l'autorité publique." L'analyse relative à l'égalité des femmes et des hommes permet ainsi aux auteurs de réglementations de connaître l'impact de leur projet sur la situation respective des femmes et des hommes et de le corriger si nécessaire. C'est donc un instrument essentiel.

Or il semble bien que le *gender mainstreaming* soit loin d'être un automatisme pour l'ensemble des personnes impliquées dans les différentes phases du *cycling politics*, et notamment pour votre gouvernement au regard des réformes socio-économiques décidées. Il nous revient par ailleurs que le *test gender* prévu par la loi du 12 janvier 2007 pourrait disparaître sous le prétexte d'une éventuelle simplification administrative.

Monsieur le secrétaire d'État, pouvez-vous nous dire ce qu'il en est actuellement de l'application du *test gender*? Dans quelle mesure est-il mis en œuvre? Est-il efficacement appliqué jusqu'à présent? Des problèmes dans sa mise en application ont-ils déjà été observés? Pouvez-vous, aujourd'hui, nous rassurer en nous confirmant qu'il n'est aucunement question de revenir sur l'application de cette mesure, à savoir l'analyse d'impact de la réglementation et en particulier le *test gender* en vue d'une "simplification administrative"?

06.02 Theo Francken, secrétaire d'État: Honorable membre, en ce qui concerne le volet "genre" de l'analyse d'impact intégrée, votre question devrait s'adresser à Mme Elke Sleurs, secrétaire d'État à l'Égalité des chances.

La réglementation relative à l'analyse d'impact prévoit que le comité chargé de cette tâche produit un rapport annuel sur son application. Ce document devra refléter les constatations des administrations dont relèvent les matières couvertes par l'analyse d'impact intégrée et leurs recommandations.

L'Institut pour l'Égalité des chances entre les femmes et les hommes y est bien entendu associé.

Pour répondre à votre deuxième question, je vous renvoie à ma position exprimée dans ma note

d'orientation politique. L'Analyse d'impact intégrée (AIR) sera appliquée de manière proportionnelle et pragmatique afin d'éviter le formalisme à la fin du processus de prise de décision. L'AIR ne sera appliquée que dans les dossiers législatifs où l'instrument peut effectivement apporter une plus-value et où l'analyse réelle du problème, l'objectif et les options stratégiques alternatives sont largement développés.

Avec ma politique, je vise des AIR moins nombreuses mais meilleures qui contribuent à la mise en place d'une législation de qualité. En vue d'une application pragmatique avec un résultat qualitatif, mes services soutiendront la réalisation des AIR.

L'AIR sera également annexée aux documents parlementaires en même temps que le dépôt des projets de loi. Néanmoins, le premier rapport du Comité d'analyse d'impact devra permettre de dégager des pistes d'éventuelles améliorations de la qualité des AIR.

06.03 Nawal Ben Hamou (PS): Monsieur le président, je remercie le secrétaire d'État pour ses réponses.

Je poserai donc ma première question à Mme Elke Sleurs.

Je rappelle qu'il est impératif que cette loi reste d'application afin de garantir les mêmes droits aux hommes et aux femmes dans notre pays. Ce combat doit rester l'une de priorités fédérales.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de intrekking van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming" (nr. 1703)

07 Question de Mme Nahima Lanjri au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "le retrait du statut de réfugié ou de protection subsidiaire" (n° 1703)

07.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, een tijdje geleden hebt u verklaard dat een wetsontwerp in de maak was om het intrekken van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming mogelijk te maken voor mensen die in Syrië zijn gaan strijden. U zegt er in het krantenartikel ook bij dat dit vandaag niet mogelijk is.

Ik vind dat merkwaardig. De intrekking van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire bescherming om reden van ernstige schending of bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid, is vandaag wel reeds mogelijk door toepassing van artikel 49, § 2, en artikel 49, § 5, derde lid. Weliswaar is dat beperkt tot tien jaar na indiening van de asielaanvraag. Ook de intrekking van het verblijfsrecht is mogelijk bij toepassing van de huidige Vreemdelingenwet, voor andere vreemdelingen dus, onder artikel 49.

Welke wijziging wilt u aanbrengen aan de Vreemdelingenwet?

Hoe dikwijls werd de voorbije jaren gebruikgemaakt van deze mogelijkheid waarin de wet voorziet?

Hoe groot is de groep mensen die naar Syrië is gaan strijden en die de status hebben van erkende vluchteling of subsidiaire bescherming genieten?

Indien u deze mensen wilt uitwijzen, hoe wilt u dat dan doen? Aangezien ze subsidiaire bescherming hebben gekregen of erkend zijn als vluchteling, en zeker in dit laatste geval, betekent dit dat het land van waaruit zij komen, niet veilig is. U kunt ze daar dus niet naartoe sturen, maar wat zult u dan met hen doen? Naar welk land zult u ze uitwijzen?

Indien dit in het verleden reeds is gebeurd, naar welk land werden ze dan uitgewezen? Wat gebeurt er dan concreet met die mensen?

07.02 Staatssecretaris Theo Francken: Sommige Syriëstrijders hebben in België het statuut van vluchteling of genieten van subsidiaire bescherming. Om te verhinderen dat ze terugkeren naar ons land, moet er een manier worden gecreëerd om dat statuut weer af te nemen. Het zal de Commissaris-generaal voor de

Vluchtelingen en Staatlozen mogelijk worden gemaakt om onder bepaalde voorwaarden de internationale bescherming te weigeren of een toegekende status weer in te trekken of weigeren te verlengen, indien de betrokken persoon een bedreiging vormt voor de samenleving of de nationale veiligheid.

In tegenstelling tot wat u zegt, is het vandaag niet mogelijk om de vluchtelingenstatus of de status van subsidiaire bescherming in te trekken omwille van een bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid. Wel is het vandaag, overeenkomstig artikel 52, 4°, van de Vreemdelingenwet van 1980, mogelijk voor de minister zelf om een kandidaat-vluchteling nog tijdens zijn asielprocedure de toegang tot of het verblijf op het grondgebied te ontfemen, indien er ernstige redenen bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Deze bepaling is zeker niet conform met de nieuwe asielprocedurerichtlijn die ons land tegen juli 2015 dient om te zetten. Het wetsontwerp dat ik aan de Ministerraad zal voorleggen, voorziet dan ook enerzijds in de mogelijkheid om een statuut te weigeren of in te trekken op basis van een bedreiging voor de samenleving of de nationale veiligheid en, anderzijds legt het de volledige beslissingsbevoegdheid in deze dossiers bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat hierover in alle onafhankelijkheid zal kunnen oordelen. Dit laatste ligt wel in lijn met de asielprocedurerichtlijn.

Wij moeten sowieso maatregelen nemen omdat wij de omzetting moeten doorvoeren. Momenteel is ter zake enkel sprake van enige versnelling van de doorvoering, laat dat duidelijk zijn.

Ik kom dan bij uw cijfers. In de Vreemdelingenwet is uitdrukkelijk de mogelijkheid opgenomen tot intrekking van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Het huidige artikel 57,6 voorziet echter niet in de mogelijkheid tot intrekking van de vluchtelingenstatus of status van subsidiaire bescherming op basis van een gevaar voor de samenleving of de nationale veiligheid. De intrekking kan wel wegens fraude, namelijk op grond van feiten die de asielzoeker verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of vervalste documenten die doorslaggevend waren voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De vluchtelingenstatus kan ook worden ingetrokken als het latere persoonlijk gedrag van de vreemdeling erop wijst dat hij vervolging vreest, bijvoorbeeld door terug te keren. De vluchtelingenstatus kan ook nog worden ingetrokken als de vreemdeling uitgesloten had moeten zijn omdat hij valt onder artikel 1.D.E of F van het Verdrag van Genève. Dit gaat over zware schendingen van de menselijkheid, bijvoorbeeld de genocide in Rwanda.

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden ingetrokken als de vreemdeling uitgesloten had moeten zijn omdat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd, en zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen in strijd met het Handvest van de VN of een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Tussen 2008 en 2014 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen 28 beslissingen tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van fraude. In dezelfde periode nam de Commissaris-generaal 28 beslissingen tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de asielzoeker had moeten worden uitgesloten van een beschermingsstatus.

Tussen 2008 en 2014 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen 213 beslissingen tot intrekking van de vluchtelingenstatus omwille van fraude. In dezelfde periode nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen 3 beslissingen tot intrekking van de vluchtelingenstatus omdat de asielzoeker had moeten worden uitgesloten van een beschermingsstatus.

De uitwijzingen zullen geval per geval worden bekeken. Dat gebeurt in overeenstemming met het nationaal en internationaal recht. Het *non-refoulement* principe zal in ieder geval altijd gerespecteerd worden en moeten worden, dus daar is sowieso geen discussie over.

Op dit moment is het niet mogelijk om de asielstatus of de subsidiaire bescherming van een Syriëstrijder in te trekken. Verwijderingen zijn dan ook nog niet aan de orde geweest. Hopelijk wordt dat vrijdag besproken in de regering.

07.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de staatssecretaris, bedankt voor uw verduidelijking. Met al die artikels erbij, gaat het inderdaad om een nogal technische kwestie, zo begrijp ik. Het gaat om een verwijzing

en uitbreiding, zoals wij ook in het regeerakkoord voorzien hebben.

Ik vind het wel belangrijk dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen in elk geval zal beslissen over de gevallen waarin dat moet worden toegepast, en dat is een goede zaak.

Ik blijf wel zitten met een vraag. In een aantal gevallen zal de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming afgenomen worden. In sommige van die gevallen zullen wij echter geconfronteerd worden met het feit dat die mensen niet teruggestuurd kunnen worden naar een bepaald gebied. In voorkomend geval zitten die mensen hier zonder vluchtelingenstatus, zonder statuut, zonder verblijfsvergunning, en wij kunnen hen evenmin uitwijzen. Ik vrees dat op die manier een nieuwe groep gecreëerd wordt waarrond er nieuwe problemen kunnen ontstaan. Ik vraag mij af of daarover voldoende werd nagedacht.

Elke Syriëstrijder of iedereen die in die zin activiteiten heeft ontwikkeld, moet hard aangepakt worden, daarover bestaat geen twijfel. Het afnemen van een verblijfsstatus in de gevallen waarin die persoon niet teruggestuurd kan worden naar een veilig gebied, doet mij afvragen wat er met die mensen op termijn zal gebeuren, bijvoorbeeld wanneer zij uit de gevangenis komen.

07.04 Staatssecretaris **Theo Francken**: Mevrouw Lanjri, er zijn twee groepen.

Ten eerste, de grootste groep omvat de mensen die nog ginder zitten. Wanneer wij hun status intrekken, dan kunnen zij gewoonweg niet terugkomen. Dat lijkt mij toch geen slecht idee.

Ten tweede, een kleinere groep is hier. Die personen hebben een vluchtelingenstatus. Het gaat niet over veel mensen. Nu zegt u dat er rond die groep problemen zouden kunnen ontstaan, maar die problemen bestaan al, want het gaat om terroristen. Ik zie niet in welke nieuwe problemen er zouden ontstaan. Het probleem vormt juist de reeds bestaande problemen. Er ontstaan dus geen problemen; de problemen zijn er al.

Ik begrijp uw besogne, dat we daarover moeten nadenken. Daar zijn we mee bezig. De regering heeft al een aantal maatregelen aangekondigd, die nog in wetgeving omgezet moeten worden. U moet dat ook bekijken met de voorstellen die op juridisch vlak geformuleerd zijn.

U zegt dat we van die personen de vluchtelingenstatus best niet intrekken, omdat we hen niet kunnen uitwijzen, maar de logica daarvan kan ik niet volgen.

Immers, er zijn in het verleden ook dergelijke gevallen geweest. Indien de status wordt ingetrokken, omdat bijvoorbeeld wordt ontdekt dat de betrokkene actief aan genocide heeft meegewerkt, is hij zijn status ook kwijt. Dat hebben wij in het verleden nog al gedaan en dat staat ook in de cijfers die ik heb gegeven. De betrokkenen zijn ook op een bepaald moment illegaal geworden.

Ik wil enkel aangeven dat het geen nieuwe maatregel betreft. Dat klopt. Betekent dat echter dat de maatregel niet moet worden uitgevoerd? Dat is een heel andere zaak.

U zegt dat er ter zake een probleem zal ontstaan. Dat probleem is spijtig genoeg al veel langer geleden ontstaan.

07.05 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik verduidelijk dat ik daarstraks ook heb aangehaald dat vandaag de mogelijkheid al bestond en dat ze al wordt toegepast.

Ik wil nogmaals verduidelijken dat er geen enkele twijfel over mag bestaan dat wij de samenleving tegen dergelijke gasten moeten beveiligen. Wij moeten ze ook streng bestraffen.

Ik wil er echter enkel over waken dat wij geen bijkomende problemen creëren. Wat doen wij bijvoorbeeld met mensen die twintig jaar gevangenisstraf hebben? Er is een tweeledig probleem. Er zijn, ten eerste, de weinigen die terugkeren. Ten tweede, er zijn ook zij die ginds blijven en er de dood vinden. Dat laatste is dus een probleem dat zichzelf oplost. Voor zij die terugkomen – er is een aantal dat terugkeert –, is er wel een probleem. Indien de overheid ervoor zorgt dat zij eerst hun sanctie uitzitten, komt zij op een bepaald moment wel tegenover een probleem te staan.

Dat is mijn bekommernis. Ik ben dan ook blij dat u toegeeft dat zal moeten worden bekeken op welke manier

dat probleem wordt opgelost. Wij delen evenwel dezelfde bekommernis.

07.06 Staatssecretaris **Theo Francken**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Lanjri, er kan in de wet geen onderscheid worden gemaakt tussen zij die nog ginds zijn en zij die hier zijn.

Wanneer de status wordt ingetrokken en het verblijf wordt afgenomen van zij die ginds zijn, kunnen zij niet meer terugkeren. Dat vraagt iedereen en is ook afgesproken in het regeerakkoord.

Een aantal van hen is ondertussen hier.

In de wet kan echter geen onderscheid worden gemaakt op basis van de fysieke plaats waar de betrokkenen zich bevinden. Dat gaat spijtig genoeg niet. De maatregel niet toepassen, omdat een aantal hier is en het overgrote deel nog ginds is, is dus natuurlijk geen oplossing.

Ik herhaal dat de maatregel niet nieuw is. Ze is in het verleden al toegepast. Er zijn intrekkingen van de vluchtelingenstatus geweest op basis van heel zware feiten en heel gevaarlijke personen. Wij hebben hen illegaal gemaakt en hun verblijf ingetrokken. Dat is een keuze die de maatschappij op een bepaald moment moet durven maken. Dat is het punt.

U hebt een punt. Ik ben ook met de problematiek bezig. Ik denk er veel over na. Ik ben niet alleen. Velen denken er veel over na. Betekent zulks echter dat de maatregel niet moet worden gebruikt?

07.07 **Nahima Lanjri** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik verduidelijk dat ik dat ook niet heb gevraagd of gezegd. Op dat vlak zitten wij op dezelfde lijn. Wij moeten het doen. Het werd in het verleden ook al gedaan. De maatregel is ook niet nieuw.

Er is echter nog een knelpunt, waarover moet worden gewaakt. Er moet worden bekeken op welke manier wij dat knelpunt kunnen oplossen.

Dat is eigenlijk mijn vraag.

De **voorzitter**: Het laatste woord was voor mevrouw Lanjri.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Question de M. Emir Kir au secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, chargé de la Simplification administrative, adjoint au ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, sur "l'expulsion d'un Guinéen vers son pays d'origine malgré Ebola" (n° 1939)

08 Vraag van de heer Emir Kir aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging, toegevoegd aan de minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, over "de uitwijzing van een Guineeër naar zijn land van herkomst ondanks de ebola-epidemie in dat land" (nr. 1939)

08.01 **Emir Kir** (PS): Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'État, je vous interpelle aujourd'hui suite à l'annonce dans la presse du 13 janvier dernier de l'expulsion d'un Guinéen, détenu depuis septembre 2014 au centre de transit Caricole de Steenokkerzeel, vers son pays d'origine, et ce malgré l'épidémie d'Ebola. Je vous avais d'ailleurs interpellé en séance plénière le 8 janvier dernier en vous faisant remarquer la situation paradoxale dans laquelle nous nous trouvons. En effet, les expulsions forcées depuis la Belgique étaient suspendues depuis août 2014 afin de protéger nos policiers chargés de cette mission mais, en même temps, les demandes d'asile des ressortissants guinéens, sierra-léonais et libériens étaient refusées en les encourageant ainsi à retourner dans leurs pays d'origine par leurs propres moyens.

L'Office des Étrangers a indiqué, dans le cas du ressortissant guinéen, qu'il avait été refoulé, en application de la Convention de Chicago, vers l'aéroport d'où il était parti mais non rapatrié vers la Guinée, ce qui a été démenti par l'ASBL Pigment, qui confirme la destination de Conakry. L'Office des Étrangers dit donc quelque chose qui ne se vérifie pas!

Monsieur le secrétaire d'État, avez-vous plus d'informations à fournir à la commission? Quels éléments

nouveaux ont-ils amené à la reprise des expulsions? Y-a-t-il eu une concertation avec le syndicat de la police avant la reprise? Si oui, quelles en sont les conclusions?

Dans votre réponse à ma dernière interpellation, vous indiquiez: "Le CGRA estime qu'il n'y a pas lieu d'octroyer le statut de réfugié ou de protection subsidiaire en tenant compte uniquement du risque lié au virus Ebola. Donc, en vertu de la procédure d'asile, la reconnaissance d'un statut sur base du seul fait d'invoquer un risque de contamination par le virus Ebola n'est pas une option." Avez-vous eu des avis d'autres instances indépendantes, notamment l'Organisation mondiale de la Santé (OMS) ou Médecins Sans Frontières Belgique?

08.02 Theo Francken, secrétaire d'État: Monsieur le député, quoique je ne puisse communiquer sur des dossiers individuels, je peux déclarer ce qui suit. Selon sa décision, la police fédérale n'a plus assuré d'escorte vers la Guinée, le Liberia et la Sierra Leone depuis le 6 août 2014. Des éloignements forcés sans escorte peuvent toutefois encore être organisés. Les ressortissants de ces pays qui se trouvent illégalement sur le territoire ne sont plus maintenus, à moins qu'ils puissent être éloignés vers une destination autre que ces pays.

En ce qui concerne les étrangers qui font l'objet d'une décision de reconduite à la frontière externe, il est fait application de la Convention de Chicago, qui prévoit que l'étranger est reconduit à l'endroit où il a entamé son voyage.

En ce qui concerne les éloignements réalisés, la mesure prise a consisté à suivre les recommandations de voyage du SPF Santé publique, de l'OMS, du Centre européen de prévention et de contrôle des maladies et des Affaires étrangères.

Les intéressés ont reçu des informations sur Ebola.

Autrement dit, monsieur Kir, il n'y avait pas d'accompagnement des policiers belges sur le vol, puisqu'il s'agissait d'une compagnie aérienne dont la sécurité de la RAM (Royal Air Maroc) était responsable dès le départ de l'avion à Zaventem. Donc, pas d'inconvénient avec les syndicats! Pour une telle opération, ce ne sont pas les autorités belges qui prennent l'initiative d'expulser mais bien la compagnie aérienne qui, par ailleurs, doit prendre les frais à sa charge.

La personne en question était démunie de papiers à cette frontière externe de la Belgique à Zaventem et il incombe à la Royal Air Maroc de le reprendre. C'est la logique. C'est la règle, c'est ainsi depuis toujours! Cela se passe tous les jours à Zaventem.

08.03 Emir Kir (PS): Monsieur le président, j'essaie de comprendre. La police n'intervient plus depuis le 6 août 2014 dans les escortes. Sans escorte, des personnes sont reconduites à l'aéroport. Par qui? Par l'Office des Étrangers!

08.04 Theo Francken, secrétaire d'État: Non, non! Elles entrent à Zaventem mais pas en Belgique parce qu'elles sont dépourvues de papiers. Elles sont sur le tarmac de Zaventem et doivent passer le contrôle. Là elles sont arrêtées parce qu'elles sont démunies de papiers. Elles n'entrent donc pas dans le pays. À ce sujet, la Convention de Chicago dit que...

08.05 Emir Kir (PS): Elles doivent être reconduites vers l'aéroport d'où elles viennent.

08.06 Theo Francken, secrétaire d'État: Et par la compagnie aérienne qui les a amenées à Zaventem! Elle est responsable et doit également en assumer les frais. La police n'intervient pas en la matière.

08.07 Emir Kir (PS): Cela, je l'ai parfaitement compris. Si une personne se trouve sur le territoire de l'aéroport, zone neutre, elle est reconduite là d'où elle vient.

Dans votre réponse, vous nous avez expliqué que la police n'assure plus l'escorte vers l'aéroport, mais vous avez dit que, malgré tout, ce rapatriement était organisé. Dans le cas du Guinéen, il y a eu un accompagnement vers l'aéroport, puisque cette personne était sur le territoire belge?

08.08 Theo Francken, secrétaire d'État: Non, non, non!

08.09 Emir Kir (PS): Cette personne était venue par avion?

08.10 Theo Francken, secrétaire d'État: Oui, oui, oui! Pour l'instant, il n'y a pas de Guinéens sur le territoire belge qui sont expulsés avec escorte policière. Ce n'est pas le cas depuis août dernier.

Si on constate qu'une personne, à son arrivée à l'aéroport, est sans papiers et n'a rien à faire en Belgique, elle ne peut pas passer la frontière belge.

08.11 Emir Kir (PS): Cette personne a-t-elle été reconduite en Guinée ou dans l'aéroport d'où elle provenait?

08.12 Theo Francken, secrétaire d'État: Je ne suis sûr de rien. Je ne suis pas certain qu'il s'agissait de la compagnie Royal Air Maroc. Je pense qu'il s'agissait de l'aéroport de Casablanca mais je n'en suis pas certain. J'ignore également si cette personne a été ramenée en Guinée.

08.13 Emir Kir (PS): Selon vous, elle aurait été reconduite vers l'aéroport d'origine.

08.14 Theo Francken, secrétaire d'État: Elle a été rapatriée par la Royal Air Maroc sans faire appel à des policiers belges.

Le **président**: Vous évoquez ici un cas particulier.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: Monsieur Kir, votre question n° 1940 est transformée en question écrite à la demande du secrétaire d'État.

La réunion publique de commission est levée à 12.09 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.09 uur.